

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Er/568/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6106205701
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6106205701.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávnenej: X.. K. P., R.. XX. XX. XXXX, D. I. X, XXX XX D. D., Š. V. I., proti povinnému: K.. X. P., R.. XX. XX. XXXX, D. T. XX, XXX XX D. D., Š. V. I., na vymożenie zameškaného výživného za obdobie od 01. 09. 2004 do 31. 03. 2006 vo výške 381,73 eura (11.500,00 Sk) a ďalej bežného výživného na čas od 01. 04. 2006 a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Alenou Bohovičovou, Exekútorový úrad Banská Bystrica so sídlom Ul. 29. augusta 16, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. EX 78/06, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu zastavuje.

odôvodnenie:

Oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymożenie zameškaného výživného za obdobie od 01. 09. 2004 do 31. 03. 2006 vo výške 381,73 eura (11.500,00 Sk) a ďalej bežného výživného počnúc od 01. 04. 2006 vo výške 82,98 eura (2.500,00 Sk) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu - vykonateľného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P 365/2005-164 zo dňa 17. 06. 2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoP 35/05 zo dňa 18. 08. 2005.

Poverením č. 5601 010984 * zo dňa 12. 04. 2006 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Alenu Bohovičovú, Exekútorový úrad Banská Bystrica so sídlom Nám. Slobody 5, 974 01 Banská Bystrica (t.č. Ul. 29. augusta 16, 974 01 Banská Bystrica), ktorý ju vedie pod sp. zn. EX 78/06.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 12C/103/2008-27 zo dňa 26. 09. 2008 zaviazal povinného prispievať na výživu oprávnenej mesačne sumou 116,18 eura (3.500,00 Sk) počnúc dňom 01. 09. 2008 a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej.

Podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 18. 03. 2013, povinný podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že výživné pravidelne uhrádza a teda nie je dôvod na jeho vymáhanie. Povinný uviedol, že zameškané výživné od 01. 09. 2004 do 31. 03. 2006 vo výške 381,73 eura uhradil už v roku 2006. Od 01. 09. 2008 bol rozsudkom 12C/103/2008 zaviazaný platiť výživné vo výške 116,18 eura mesačne k rukám oprávnenej, avšak exekútor vykonáva exekúciu len na sumu 82,98 eura mesačne, a preto povinný zvyšných 33,20 eura posielal pravidelne bez omeškania oprávnenej už takmer 5 rokov na jej vlastný účet. Povinný dňa 03. 10. 2013 na základe výzvy doručil tunajšiemu súdu doklady o úhrade výživného vo výške 82,98 eura mesačne, a to fotokópie poštových poukážok (od 04/2006 do 08/2006) a potvrdenie zamestnávateľa o zasielaných zrážkach (od 08/2006 do 08/2013). Povinný uviedol, že oprávnenej zasielal od septembra 2008 až do súčasnosti 34,00 eur mesačne zo svojho účtu na jej účet, avšak výpismi z účtu nedisponuje.

Dňa 28. 10. 2013 povinný doručil tunajšiemu súdu doplnenie svojho návrhu na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že dňa 24. 10. 2013 uhradil oprávnenej prevodom na jej účet sumu 33,19 eura, a teda sa domnieva, že ku dňu 28. 10. 2013 má uhradené zameškané aj bežné výživné. Dňa 11. 10. 2013 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10C/179/2013-9, ktorým súd dňom 01. 10. 2013 zrušil vyživovaciu povinnosť povinného k oprávnenej určenú rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/103/2008-27 zo dňa 26. 09. 2008. Vzhľadom na uvedené povinný navrhol exekúciu zastaviť. Povinný k podaniu pripojil doklad o úhrade sumy 33,19 a fotokópiu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10C/179/2013-9 zo dňa 10. 09. 2013.

K podaniam povinného sa vyjadrila oprávnená, ktorá uviedla, že zameškané výživné vo výške 381,73 eura (11.500,00 Sk) uhradil povinný jej matke šekom a ku dňu 24. 10. 2013 voči nej povinný nemá žiadne podlžnosti.

Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

Základným materiálnym predpokladom exekúcie je vykonateľné rozhodnutie, nakoľko len takéto rozhodnutie pripúšťa vykonávanie exekúcie (exekučný titul). V prípade, že exekučný titul po začatí exekúcie bol zrušený alebo sa stal neúčinným, je to dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Neúčinnosť exekučného titulu vyvolávajú skutočnosti hmotného alebo procesného práva, ktoré spôsobujú, že exekučný titul síce formálne existuje, ale stráca spôsobilosť byť podkladom pre exekúciu.

Súd z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10C/179/2013-9 zo dňa 10. 09. 2013 zistil, že súd dňom 01. 10. 2013 zrušil vyživovaciu povinnosť povinného k oprávnenej určenú rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/103/2008-27 zo dňa 26. 09. 2008. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11. 10. 2013.

Exekučný titul sa po začatí exekúcie stal neúčinným, keďže došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti určenej v exekučnom titule odo dňa 01. 10. 2013, a teda je daný dôvod na zastavenie exekúcie na vymoženie bežného výživného od 01. 10. 2013 v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Najčastejším dôvodom na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku je splnenie dlhu. Je potrebné uviesť, že aplikácia citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy bez ohľadu na to, v ktorom štádiu exekučného konania (s výnimkou rozvrhového konania) došlo k zániku práva priznaného exekučným titulom. Významné je iba to, či sa tak stalo po vydaní exekučného titulu. Zánik práva priznaného exekučným titulom je vždy dôvodom na zastavenie exekúcie alebo na upustenie od vykonania exekúcie (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 199/2009).

Súd z obsahu exekučného spisu, najmä z dokladov o úhrade výživného predložených povinným a z oznámení oprávnenej, mal preukázané, že povinný v priebehu exekúcie uhradil zameškané výživné za obdobie od 01. 09. 2004 do 31. 03. 2006 vo výške 381,73 eura (11.500,00 Sk) aj bežné výživné vo výške 82,98 eura (2.500,00 Sk) mesačne za obdobie od 01. 04. 2006 do 31. 08. 2008 a bežné výživné vo výške 116,18 eura (3.500,00 Sk) mesačne za obdobie od 01. 09. 2008 do 30. 09. 2013.

S ohľadom na vyššie uvedené a vychádzajúc z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku má súd za to, že je daný dôvod na zastavenie exekúcie na vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 01. 09. 2004 do 31. 03. 2006 a bežného výživného na čas od 01. 04. 2006 do 30. 09. 2013 z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané a to splnením zo strany povinného.

Keďže v dôsledku zrušenia vyživovacej povinnosti určenej exekučným titulom odo dňa 01. 10. 2013 už nemožno na základe exekučného titulu vykonať v tejto časti, t.j. na bežné výživné počnúc dňom 01. 10. 2013, exekúciu a zároveň pohľadávka oprávnenej voči povinnému na zameškanom výživnom za obdobie od 01. 09. 2004 do 31. 03. 2006 vo výške 381,73 eura a na bežnom výživnom za čas od 01. 04. 2006 do 30. 09. 2013 zanikla splnením zo strany povinného, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu zastavil.

Podľa § 151 ods. 1 vety prvej OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 3 vety prvej OSP v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

O trovách exekúcie rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia na Okresný súd Banská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel', môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 OSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.